

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.208/2013/12.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2013. június 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2013. június 10-én kihirdette a következő

ítéletet:

A folytatólagosan, jelentős értékre, fegyveresen elkövetett rablás büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 2013. január 22. napján kihirdetett 8.B.813/2010/165. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés időtartamát 10 (tíz) évre enyhíti.

Az elkobzás alá eső érték megfizetésére kötelezés helyett a vádlottal szemben 3.850.000 (hárommillió-nyolcszázötvenezer) forintba vagyonekobzást rendel el.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A szabadságvesztés tartamába beszámítja a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 11.430 (tizenegyezer-négyszázharminc) forint, a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s:

A Debreceni Törvényszék 2013. január 22-én kihirdetett 8.B.813/2010/165. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. rablás büntetében, melyből 1 rb. folytatólagosan elkövetett {Btk. 321. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont, (5) bekezdés a) pont}, 1 rb. lőfegyverrel és lőszerral visszaélés büntetében {Btk. 263/A. § (1) bekezdés a) pont}, 6 rb. lopás büntetében, melyből 4 rb. kísérlet {Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat d) pont, (4) bekezdés b/1. pont} és 5 rb. okirattal visszaélés vétségében { Btk. 277. § (1) bekezdés}. Ezért őt halmazati büntetésül 12 év 6 hónap

fegyházra és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Kötelezte 3 850 000 forint elkobzás alá eső érték megfizetésére.

A vádlott által előzetes fogvatartásban eltöltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámította. Kötelezte a vádlottat több sértett felé polgári jogi igény megfizetésére. A M1 magánfél által ezt meghaladóan előterjesztett polgári jogi igényt elutasította. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről. Kötelezte a vádlottat az eljárás során keletkezett 1 456 072 forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője részben felmentés, részben enyhítés végett jelentett be fellebbezést. Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A ... Főügyészség ... számú átiratában a tényállás kiegészítését és pontosítását, ezt meghaladóan az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlott a másodfokú nyilvános ülést megelőzően az ítéletábrához eljuttatott egy „Gyanúsítottai meglátások az ügyvédi munka elősegítésére” megnevezésű iratot, mely lényegében a fellebbezése indokolásának tekintendő. Ennek első részében a vele szemben elrendelt előzetes letartóztatás során általa észlelt anomáliákat a nyomozóhatóság és az eljáró ügyész általa felfedezni vélt törvényellenes eljárási cselekményeit kifogásolta. Az ügy érdemét tekintve előadta, hogy álláspontja szerint sem a szagazonosítás eredménye, sem pedig a gépjármű nyom vizsgálata nem használható fel az ügyben bizonyítékként, mivel ezek beszerzésére törvényellenesen került sor. Ugyancsak kifogásolta a felismerésre bemutatás, valamint a ... Takarékszövetkezet videokamérája által rögzítettek bizonyítékként való felhasználását, és kétségbe vonta Kiss Attila informatikai szakértő szakvéleményét. Sérelmezte, hogy T1 tanú megidézésére annak ellenére került sor, hogy az első fokon eljáró bírói tanács elnöke az erre irányuló ügyészi indítványt először elutasította. Sérelmezte az eljárás során az érdekében eljáró védők általi cselekményeket és különösen kiemelte, hogy álláspontja szerint dr. Gőz Péter ügyvéd nem láthatta volna el kirendelt védőként a védelmét, mivel ellenérdekelt fél. Sérelmezte továbbá, hogy a vonatkozásában megszüntetett nyomozás iratai jelen ügy iratai között fellelhetők. Több ponton kifogásolta az első fokon eljáró bírói tanács elnökének, valamint a Debreceni Törvényszék elnökének tevékenységét. Kiemelte, hogy életszerűtlen annak megállapítása, hogy a 2009. november 30. napján elkövetett rablásnak ugyanaz a tettese, mint a korábban november 18-án megvalósított cselekménynek, hiszen egészen más habitust mutatott a két elkövető. Álláspontja szerint logikai törés az, hogy az elsőfokú bíróság a rablási cselekmények vonatkozásában a tényállást nagyrészt a sértettek vallomására alapította, holott maga minősítette hiányosnak és zavartnak e tanúk értéktelítő képességét és megfigyelő képességét. Hiányzik álláspontja szerint a bizonyítékok körültekintő mérlegelése. Álláspontja szerint nem volt törvényes a vád, nem felelt meg a Be. 2. § (1) bekezdésében írtaknak. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság egyes bíróként járt el. Mindezt összefoglalva álláspontja szerint a történeti tényállás a bűnösség kérdése nem

nyert tisztázást. Összességében azt indítványozta, hogy az ítélet tábla helyezze hatályon kívül az elsőfokú bíróság ítéletét, mivel megítélése szerint az eljárást a nyomozási szaktól meg kell ismételni.

A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a Be. 361. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

A nyilvános ülésen a védő elsődlegesen az első fokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a törvényszék új eljárásra utasítását, másodlagosan a bűncselekmények minősítésének megváltoztatását, vádlott részbeni felmentését indítványozta. Az ügyész fenntartotta a helybenhagyásra tett indítványát. A vádlott szintén fenntartotta a fellebbezésének indoklásában írtakat, elsősorban az ítélet hatályon kívül helyezését, másodsorban részbeni felmentését, a terhére rótt cselekmény minősítésének a megváltoztatását és a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírálta. Az ítélet tényállásának megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett. A revízió elvének szem előtt tartásával ellenőrizte, hogy az elsőfokú bíróság megtartotta-e az eljárási szabályokat és vizsgálta az ítélet megalapozottságát is.

Ennek során megállapította, hogy az első fokon eljáró törvényszék a bizonyítást a szükséges körben lefolytatta, és a perrendi szabályokat is megtartotta. Nem észlelt a Be. 373. § (1) bekezdés II. pontjában felsorolt olyan (un. abszolút) eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezését indokolná, de e paragrafusban fel nem sorolt egyéb, az ítélet megalapozottságát, és az eljárás törvényességét befolyásoló (Be. 375. § (1) bekezdés) eljárási szabálysértés sem valósult meg. Az ítélet tábla ellenőrizte a terhelt által felvetett eljárási szabálysértéseket is, de sem a védő eljárásának szabályosságával, sem a bíróság pervezetésével kapcsolatban nem tapasztalt olyan hibát, ami azokat alátámasztaná.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nagyrészt megalapozott, csak kisebb részben hiányos a Be. 351. § (2) bekezdés b/ pontja alapján.

A részleges megalapozatlanság azonban a másodfokú eljárásban az iratok tartalma alapján orvosolható volt. Az ítélet tábla a tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjában írt jogkörében a következők szerint egészíti ki.

A vádlott elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban nem szenved, és a terhére rótt cselekmény idején sem szenvedett. Személyiségét megfelelő tartással nem rendelkező, erkölcsi, jellembeli gyengeségek jellemzik. Kóros

elmeállapottal egyenértékű személyiségzavara nincs. Nevezett a terhére rótt cselekmény idején, a cselekménye következményeinek felismerésére és a felismerésnek megfelelő magatartás tanúsítására képes volt és jelenleg is képes. Elmebeteg színlelése nem áll fenn (elmeorvos szakértői vélemény).

A II., IV., V. és VI. tényállási pontokat kiegészíti azzal, hogy a vádlott a személygépkocsik ajtóüvegének betörését követően a gépkocsikat átkutatta.

A VIII. tényállási pontnál az elkövetés ideje helyesen: 2009. november 30.

A VIII. tényállási pontban az év megjelölése nyilvánvaló leírási hiba miatt tévesen 2010. volt.

A kiegészítést, és pontosítást követően a tényállás teljes mértékben megalapozottá vált, és a Be. 352. § (2) bekezdése alapján ítéletét a másodfokú bíróság arra alapította.

A vádlott javára az eltérő tényállás megállapítására irányuló védelmi fellebbezés lényegében a bizonyítékok értékelésén keresztül támadta a megalapozott tényállást, mely eredményre nem vezethetett, tekintettel arra is, hogy a tényállás helyessége esetén a másodfokú perben eltérő tények megállapítására, a bizonyítékok felülmérlegelésére nincs perjogi lehetőség (Be. 351-352. §).

A törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének a vádbeli cselekményeket érintően eleget tett.

A bizonyítékokat egyenként és kölcsönösen is mérlegelési körébe vonta. Az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelése hibátlan, az abban foglaltakkal a másodfokú bíróság egyetértett.

A I-VI. tényállásokban írt, a ..., ... pusztai vadászháznál történt cselekmények tekintetében a vádlott tagadó vallomásával szemben a mobiltelefonok forgalmazásáról szóló kimutatások, a szagazonosítások eredményei és annak alapján, hogy a vádlottnál találták meg az eltulajdonított vadászpuskát, részletes indokolás mellett helytállóan állapította meg, hogy a terhelt volt az, aki feltörte a sértettek személygépkocsijait és onnan többek között elvitte a T1 tulajdonát képező sörétes vadászfegyvert. Indokolásában számot adott arról is, hogy miért nem fogadta el a vádlottnak a szagazonosítást érintő kifogásait, és a fegyver hozzá kerülésére adott magyarázatát.

A VII. tényállási pontban írt, a ... Takarékszövetkezet ... Fiókja sérelmére 2009. november 18-án megvalósított cselekmény vonatkozásában a vádlott tagadó vallomásával szemben a tényállást a mobiltelefon cellainformációk tartalmára, a benzinkútnál működött kamera felvételére, a tanúk vallomásaira, az elkövetéshez használt puskának a vádlottól lefoglalt fegyverrel való megegyezésére és a rögzített keréknyomokkal kapcsolatos nyomszakértői véleményre alapozta a tényállást. Részletesen értékelte valamennyi bizonyítékot és meggyőzően fejtette ki, hogy ezek miért erősítik egymást, és miért bizonyítják kétséget

kizáróan, hogy a vádlott volt e cselekmény elkövetője. Igen gondosan vizsgálta a vádlott alibijét is, melyet T2 tanúvallomásaival kívánt a terhelt magának biztosítani. Okszerűen állapította meg, hogy miért nem alkalmas e tanú vallomása annak kizárására, hogy a vádlott elkövethette a cselekményt az adott időpontban.

A VIII. tényállási pontban írt, a takarékszövetkezet mikepércsi fiókja ellen 2009. november 30-án ismételt megvalósított cselekmény elkövetését a vádlott beismerte. Vitatta azonban, hogy fegyverrel fenyegette volna az ott dolgozókat a pénz átadása végett. A törvényszék e körben is hibátlanul értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, különös figyelemmel a tanúk vallomására. Meggyőző érveléssel vetette el a vádlott azon védekezését is, miszerint egy „Csuda” nevű személy fenyegetésének hatására követte el ezt a cselekményt.

A takarékszövetkezet sérelmére elkövetett cselekmények vonatkozásában részletesen és kimerítően értékelte a takarékszövetkezet fiókjában elhelyezett videokamera felvételeit és az azokat elemző szakértői véleményt. Azt is helyesen állapította meg, hogy T3 tanú vallomása is azt erősíti, hogy a vádlott volt a cselekmény elkövetője.

Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és a cselekmények minősítése is megfelel az anyagi jognak.

A törvényszék a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket helyesen tárta fel. Az ítélet tábla álláspontja szerint azonban az általa kiszabott büntetés eltúlzottan súlyos, annak ellenére, hogy a vádlott a jelen ügy tárgyát képező cselekmények elkövetése előtt többször volt büntetve, és vele szemben halmazati büntetés kiszabására került sor. A cselekmény tárgyi súlyának megfelel, valamint az általános és speciális megelőzés követelményeinek is eleget tesz a rendelkező részben meghatározott 10 évi fegyházbüntetés.

Tévesen jelölte meg a törvényszék elkobzás alá eső érték megfizetéseként a 3 850 000 forintba elrendelt intézkedést. A Btk. 77/B. § (1) bekezdésének a) pontja alapján vagyonelkobzást kell elrendelni arra, a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett. Az ítélet tábla ezért az elkobzás alá eső érték megfizetésére kötelezés helyett a megjelölt összegre vagyonelkobzást rendelt el a vádlottal szemben.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására, a polgári jogi igényekre, a lefoglalt bűnjelekre valamint a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezések is törvényesek.

Mindezekre tekintettel az ítélet tábla a törvényszék példamutatóan indokolt ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a szükséges részben megváltoztatta, míg helytálló rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdésének alkalmazásával helyben hagyta.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú döntésig előzetes letartóztatásban töltött időt a táblabíróság a Btk. 99. § (1) bekezdése alapján számította be a börtönbüntetés tartamába.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megállapítására vonatkozó rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2013. június 10.

Dr. Elek Balázs sk.	. Gömöri Olivér sk.	. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 8.B.813/2010/165. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2013. június 10.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő